

οὐρεος Ροδόπης Σκίος ποταμὸς, μέσσην σχίζων τὸν Αἴμον; А на-
противъ по послѣдшнитѣ писатели, като Ливий и Страбонъ
мислили, че Балканътъ непрѣкъснато се протяга отъ Адрия-
тическото море до Черното. Долината въ горното течение на р.
Искеръ, понеже лежи на югъ отъ Балканътъ, въ римскитѣ
врѣмена подъ името Сердикѣ била съединѣна съ собствѣнна
Тракия. Тази 520 м. висока котловина, която отъ сѣверо-
зап., къмъ юго-истокъ се простира и съединява 2 други рав-
нини: едната сѣверозападна на рѣкитѣ Нишава и Морава
и другата югоисточна на р. Марица. Прѣзъ тѣзи долини
отъ най-старитѣ врѣмена минува естественъ пѣтъ, който
отъ давна съединява прѣдна Азия съ срѣдна Европа.
Балканътъ и Родопскитѣ планини окръжаватъ една про-
странна хидрографическа областъ, която захваща най-
голъма частъ отъ собствѣнна Тракия; тази областъ съби-
ра всичкитѣ си води въ р. Марица и планинитѣ я раз-
дѣлятъ на нѣколко части. Най-западната отъ тѣхъ, про-
странната равнина на р. Марица между Срѣдна Гора и
Родопитѣ, както и по-малката въ течението на рѣкитѣ
Стрѣма (Syrmas) и Тунджа (Tonzus) между Срѣдна Гора и
Балканътъ отъ незапаметни времена се славятъ по не-
обикновенната си плодovitостъ; на тѣхъ дължи Тракия
старата си слава, като житница, защото тукъ се раждатъ
най-добритѣ и най-тяжкитѣ пшеници, които се искарваха
въ Гръция. Долината между Срѣдна Гора и Балканътъ,
една отъ най-прѣлестнитѣ страни на цѣлий Балкански.
Полуостровъ, днесъ се нарича Туловско поле. Тукъ при
южнитѣ поли на Хемъ е било вѣроятнo Келтийското
Тиле (Tyle), отъ тукъ кралъ Комонторий и прѣмници-
тѣ му завладѣли Тракийскитѣ племена отъ Дунавъ до
Егейско море и грѣцкитѣ търговски колони на Понтъ
(Черно море) и Пропонтида (Мраморно море.) повече отъ 66
год. (279—213 год.) Отъ тогава вижда се може би и прои-
схождатъ многото могили на Туловското поле. Розовата
индустрия тукъ и въ нѣкои други долини въ Тракия съще-
ствова отдавна. Още въ древността били прочути ро-
зитѣ на Едонската земя при Планината Пангей (сега